

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.889 van 24 april 2001
in de zaak A. 97.378/VII-23.094.**

In zake : Fabian ROMEYNS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. EECKHOUT,
kantoor houdende te ZWALM,
Zwalmlaan 8/1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkomen de partij :

de gemeente LIERDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Fabian ROMEYNS
op 13 november 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van
6 september 2000 houdende uitspraak over het beroep van
verzoeker aangetekend tegen de beslissing van de
bestendige deputatie van de provincieraad van
Oost-Vlaanderen van 2 maart 2000 houdende het verlenen
van de vergunning aan het gemeentebestuur van Lierde, om
een inrichting gelegen te 9570 Lierde
(Sint-Maria-Lierde), Nieuwstraat, zonder nummer, te
exploiteren;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 maart 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. EECKHOUT, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat F. DE BISSCHOP die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 27 december 2000 de gemeente Lierde, zijnde de houder van de bestreden vergunning, vraagt in de debatten te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De betwisting gaat om een nieuw op te richten containerpark aan de Nieuwstraat in Lierde.

Volgens het gewestplan ligt de inplantingsplaats gedeeltelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en gedeeltelijk in woongebied met landelijk karakter.

Een bij ministerieel besluit van 3 december 1997 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Gemeentehuis" heeft de inplantingsplaats bestemd tot zone voor openbaar nut, technische diensten en containerpark.

Verzoeker woont naast de inplantingsplaats. De inrichting zou achter zijn tuin komen, over de volle breedte, op ongeveer twintig meter van zijn woning.

1.2. Op 9 september 1999 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in.

Behalve om een containerpark, gaat het ook om een loods voor het stallen van voertuigen en machines, een herstelwerkplaats voor voertuigen, de opslag van strooizout en andere stoffen, enzovoort.

Tijdens het openbaar onderzoek wordt een bezwaarschrift ingediend.

Na gunstige adviezen van het college van burgemeester en schepenen, de afdeling milieuvergunningen, de OVAM en de provinciale milieuvergunningscommissie en een aanvankelijk gunstig maar later naar ongunstig gewijzigd advies van de afdeling voor ruimtelijke ordening, verleent de bestendige deputatie op 2 maart 2000 vergunning voor een termijn van twintig jaar, voor :

"2.2.1.b (2)

Opslag en sortering van selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen, met inbegrip van klein gevaarlijk afval (KGA).

2.2.2.f.1 (2)

Opslag van en het verhakselen van max. 100 ton groenafval en snoeihout.

3.1.1 (3)

Het lozen van bedrijfsafvalwater met een debiet van 2 m³/uur.

3.3 (3)

Het lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering.

15.1.1 (3)

Overdekte ruimte waarin gestald worden : 3 tractoren, 1 lichte vrachtwagen, 2 grote en 1 kleine aanhangwagen, 2 zoutstrooiers, 2 klepelmaaiers, 1 borstelmachine, 1 pletwals, 1 hakselaar, 2 grasmaaiers, 1 betonmolen, 1 transportband.

15.2 (3)

Een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen met één schouwput.

17.3.3.2 (2)

De opslag van maximum 10 liter antivries, 2.000 kg cement, 100 liter (Agrichim Glyfosaat) en 250 kg (casoron) bestrijdingsmiddelen (maximum 2.400 kg).

17.3.4.1 (3)

De opslag van maximum 200 liter zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen : 50 liter benzine, 10 liter gewone verf, 120 liter wegenisverf, 5 liter vernis, 10 liter thinner en 5 liter compaktuna.

17.3.6.1.b (3)

Opslag in twee bovengrondse, enkelwandige metalen tanks van respectievelijk 5.000 liter diesel en 3.000 liter diesel.

De totale opslag bedraagt 8.000 liter.

17.3.7.1 (3)

Opslag van maximum 400 liter oliën (waaronder : motorolie, remolie, hydraulische olie en tweetaktolie).

19.3.1 (3)

Houtbewerkingsmachines met een totaal geïnstalleerd vermogen van 5 kW.

50 (2)

Opslag voor maximum 50.000 kg strooizout in plasticzakken".

Er worden een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd die evenwel geen betrekking hebben op het beperken van geluidshinder.

Op te merken valt ook nog dat het verhakselen van groenafval en snoeihout blijkbaar niet

formeel, het is te zeggen op de daartoe geëigende plaats op het aanvraagformulier, werd aangevraagd, maar door de bestendige deputatie toch werd vergund, omdat die activiteit volgens haar duidelijk in het aanvraagdossier werd vermeld.

Intussen, op 27 oktober 1999, wordt een bouwvergunning verleend.

Deze blijkt niet te zijn bestreden.

1.3. Verzoeker en zijn echtgenote tekenen tegen de beslissing van 2 maart 2000 administratief beroep aan.

- De OVAM en de afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseren gunstig.

- Het hoofdbestuur milieuvergunningen adviseert daarentegen de vergunning te weigeren voor het containerpark, inbegrepen de opslag van KGA, dit om reden van geluidshinder door aanschuivende voertuigen, alsook van de verkeersonveilige toegang. Het opslaan en verhakselen van groenafval en snoeihout moet volgens het bestuur worden geweigerd omdat het niet behoorlijk is aangevraagd.

- De gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseert de vergunning te weigeren voor het opslaan en verhakselen van groenafval en snoeihout wegens niet behoorlijk aangevraagd, en voor het opslaan van GFT en grasafval wegens mogelijke geurhinder voor de omwonenden. Ze stelt voor het blijkbaar reeds in het bijzonder plan van aanleg voorziene groenscherm op te leggen als bijzondere vergunningsvoorwaarde.

1.4. Op 6 september 2000 wordt het bestreden besluit genomen : de gevraagde vergunning wordt verleend, met dien verstande dat van het GFT-afval enkel de opslag van tuinafval wordt vergund, omdat alleen daarvan sprake was in de aanvraag.

Er worden nog bijkomende milieuvoorwaarden opgelegd, zoals het laten uitvoeren van een akoestisch onderzoek door de exploitant binnen de zes maanden na het operationeel worden van het containerpark en het beperken van het hakselen van het snoeihout op weekdagen tussen 9 en 17 uur;

2. De ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

2.1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt wat volgt :

"Aangezien de verzoeker (p. 1) zijn vordering tot schorsing steunt op overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen en niet op machtsoverschrijding of machtsafwending; dat deze vrije keuze van de verzoeker en uitdrukkelijke beperking van de rechtsgrond van zijn vordering door de Raad van State niet kan worden gewijzigd of uitgebreid omdat dit strijdig zou zijn met het beschikkingsbeginsel waardoor de verzoeker zelf de grenzen van zijn vordering bepaalt, met het wettelijk voorschrift dat (het) verzoekschrift de middelen moet bevatten wat betekent dat deze naderhand niet kunnen worden uitgebreid en met (het) onpartijdigheidsbeginsel, waardoor het de Raad niet mogelijk is zelf een partij ter hulp te komen tot vervollediging van een vordering; dat indien de verzoeker zou voorhouden dat het een vergissing betreft, deze vergissing aan hem toerekenbaar is; dat in casu de aangevoerde middelen geen vormvoorschriften betreffen, zodat zij niet dienstig zijn tot schorsing van het bestreden besluit op grond van niet naleving van vormvoorschriften; dat de middelen als niet ernstig moeten worden verworpen";

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift drie middelen aanvoert waarin de schending wordt aangevoerd van één of meerdere rechtsnormen die hij geschonden acht, alsook uiteenzet waarom hij die normen geschonden acht; dat aldus is voldaan aan artikel 2, § 1, 2°, van het procedurereglement en aan artikel 8, tweede lid, van de procedureregeling in kort geding; dat nergens is voorgeschreven dat een verzoeker op straffe van onontvankelijkheid van zijn vordering

dient aan te duiden binnen welke categorie van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, te weten "overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht", hij zijn middelen situeert; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. De gegrondheid van de vordering tot schorsing

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker als derde middel onder meer de schending aanvoert van "de verplichting tot afdoende motivering d.m.v. een motivering die inhoudelijk, naar de feiten toe, aanvaardbaar is"; dat verzoekers desbetreffende uiteenzetting er op neerkomt dat de motivering op het vlak van de geluidshinder gebrekkig is, dat, immers, "de wereld op zijn kop (wordt) gezet, nu eerst de milieuvergunning wordt verleend zonder onderzoek naar de geluidshinder die de exploitatie van het containerpark zal teweegbrengen", en als bijzondere maatregel een akoestisch onderzoek aan de exploitant zelf wordt opgelegd met de verplichting tot het nemen van de nodige saneringsmaatregelen bij overschrijding van de geldende normen; dat hij daaruit afleidt dat reeds op voorhand, vóór de aanvang van de exploitatie, men inziet dat er zal moeten worden gesaneerd; dat verzoeker wijst op de

diverse vormen van geluidshinder die niet alleen door de vergunde hakselaar zal worden veroorzaakt, maar ook door het gewone gebruik van het containerpark, onder meer door het gooien van flessen, steenslag en dergelijke meer in een container, door af- en aanrijdende wagens; dat hij doet gelden dat het beperken van de geluidshinder veroorzaakt door de hakselaar tot de weekdays, tussen 9 en 17 uur geen afdoende maatregel ter voorkoming van geluidshinder vormt, nu hij ook recht heeft op ongestoord wonen tijdens de normale werkuren op weekdays en er nog andere diverse geluidshinderbronnen zijn, inherent aan de exploitatie van een containerpark;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt :

"In het advies van de afdeling milieuvergunningen dd. 9 juni 2000 wees (deze instantie) de minister reeds op te verwachten geluids- en verkeershinder en -onveiligheid enerzijds als gevolg van de geringe ruimtelijke scheiding tussen het containerpark en de in de onmiddellijke omgeving opgetrokken woningen, anderzijds wegens de gebrekkige uitrusting en aanleg van de toegangsweg. Ook in het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie dd. 19 juni 2000 komt deze bekommernis tot uiting en worden aan de minister maatregelen voorgesteld om de hinder te beperken.

Om zoveel mogelijk de door de exploitatie van de inrichting te verwachten hinder te neutraliseren werden in de vergunning extra voorwaarden ingebouwd, met name een 7 meter brede groenzone tussen het containerpark en de nabije woningen, het verbod van opslag van GFT-afval, behoudens de T-fractie, opslag in afsluitbare containers van de fracties met hoge potentiële geuremissie en regelmatige afvoer ervan, verbod tot hakselen van snoeihout buiten de werkdagen en voor 9 uur en na 17 uur, de verplichting lastens de gemeente Lierde om een akoestisch onderzoek te laten uitvoeren om het specifieke geluid veroorzaakt door het containerpark (inbegrepen de verhakselaar) te kennen";

3.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden dat de bestreden vergunning de strikte naleving heeft opgelegd van de algemene milieuvoorwaarden omtrent

geluid, bodem en lucht en de sectorale milieuvorwaarden in verband met verwerking van afvalstoffen, opslag en sortering van KGA van huishoudelijke oorsprong, aansluitend bij containerparken, dat deze algemene en sectorale milieuvorwaarden werden opgelegd, rekening houdend met de onmiddellijke omgeving en de concrete omstandigheden, dat niet wordt aangetoond waarom de naleving van die normen niet vermogen de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken, "dat het opgelegde volledig akoestisch onderzoek door een erkend deskundige in een periode met maximale geluidsbelasting, dus onder andere met de hakselaar in werking en met de voorwaarde dat bij overschrijding van de geldende normen de nodige saneringsmaatregelen dienen getroffen te worden, waarna een nieuwe meting de conformiteit met de normering dient te bevestigen, in redelijkheid kan aanzien worden als een maatregel die met de nodige zorgvuldigheid werd genomen, met de vereiste motivering en precies ter bescherming van het leefmilieu, zodat de ingeroepen bepalingen niet werden geschonden";

3.1.4.1. Overwegende dat wordt vastgesteld dat verzoeker in zijn beroepschrift duidelijk had gewezen op de geluidshinder veroorzaakt door de exploitatie van het containerpark, dat de afdeling milieuvergunningen in haar ongunstig advies er had op gewezen dat het containerpark en de toegang er naar op ca. twintig meter van de dichtstbijzijnde woning zal komen te liggen en dat de exploitatie ervan geluidshinder met zich zal meebrengen; dat de gewestelijke milieuvergunningscommissie in haar advies niets zegt omtrent de geluidshinder vermoedelijk omdat deze commissie in haar advies overweegt dat "de opslag van en het verhakselen van max. 100 ton groenafval en snoeihout buiten beschouwing wordt gelaten bij de beoordeling van het dossier" daar deze opslag en het verhakselen niet is aangevraagd in de bijlage 1.1. bij het milieuvergunningsaanvraagformulier;

dat, wat de geluidshinder betreft, in het bestreden besluit het volgende is terug te vinden :

"Overwegende dat, gelet op de onmiddellijke nabijheid van drie woningen en een stiltebehoevende instelling (school), het aangewezen is een volledig akoestisch onderzoek op te leggen teneinde het specifieke geluid van de inrichting (incl. de hakselaar) te kennen en desgevallend maatregelen te kunnen nemen; dat het tevens opportuun is het verhakselen slechts toe te staan op weekdays tijdens de normale werkuren";

en artikel 3, c, "bijzondere milieuvorwaarden" worden aangevuld met :

"(...)

23. het hakselen van snoeihout mag slechts uitgevoerd worden op weekdays van 9 u tot 17 u.

24. binnen de zes maanden na het operationeel worden van het containerpark laat de exploitant op zijn kosten een volledig akoestisch onderzoek uitvoeren door een terzake erkend deskundige. Voor de metingen wordt een periode gekozen met maximale geluidsbelasting (dus o.a. met de hakselaar in werking). Bij overschrijding van de geldende normen dienen de nodige saneringsmaatregelen getroffen te worden, waarna een nieuwe meting de conformiteit met de normering dient te bevestigen. Het verslag van het onderzoek wordt onmiddellijk overgemaakt aan de Afdelingen milieuvergunningen en -inspectie te Gent";

3.1.4.2. Overwegende dat uit het bestreden besluit blijkt dat geen onderzoek werd gevoerd naar de te verwachten geluidshinder en dat dit wordt uitgesteld tot wanneer het containerpark in bedrijf is gesteld; dat immers als bijzondere maatregel wordt opgelegd het uitvoeren van een akoestisch onderzoek binnen de zes maanden na het operationeel worden van het containerpark; dat in acht genomen het gegeven dat de exploitatie van containerparken geen novum vormt binnen het Vlaamse Gewest, het nochtans voor de vergunningverlenende overheid mogelijk moest zijn om, vooraleer een milieuvergunning voor twintig jaar te verlenen, een ernstige inschatting te maken van de te verwachten geluidshinder, temeer daar de afdeling milieuvergunningen van AMINAL in haar advies heeft gewezen op geluidshinder voor de op twintig meter van het geplande

containerpark gelegen woningen; dat het niet opgaat om eenmaal de investeringen voor het containerpark zijn uitgevoerd, door de exploitant te laten nagaan of de exploitatie van het containerpark geen te grote geluidshinder veroorzaakt en welke maatregelen die hinder tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperken; dat dit des te meer klemt nu vooralsnog niet kan worden uitgesloten, zoals verzoeker stelt, dat het gewone gebruik van het containerpark reeds voor te grote geluidshinder voor de nabijgelegen woningen kan zorgen en dat geen saneringsmaatregelen bij machte zullen zijn de hinder binnen aanvaardbare perken te houden; dat het al te zeer de vraag is of alsdan tot de drastische maatregel van sluiting van het containerpark zal worden overgegaan; dat het middel in de besproken mate ernstig is;

3.2. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat niet wordt betwist dat de woning van verzoeker is gelegen op amper twintig meter van het geplande containerpark en dat zijn tuin over de volle breedte paalt aan het containerpark; dat verzoeker op goede gronden doet gelden dat de exploitatie van het vlakbij gelegen containerpark zijn woonklimaat en wooncomfort op ernstige en moeilijk te herstellen wijze zal aantasten;

3.3. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Lierde in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 6 september 2000 houdende uitspraak over het beroep van Fabian ROMEYNS aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 maart 2000 houdende het verlenen van de vergunning aan het gemeentebestuur van Lierde, om een inrichting gelegen te 9570 Lierde (Sint-Maria-Lierde), Nieuwstraat, zonder nummer, te exploiteren.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vierentwintig april tweeduizend en
een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.